ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ ΜΑΡΙΑ ΦΑΡΑΝΤΟΥΡΗ.

Η **Μαρία Φαραντούρη** (28 Νοεμβρίου 1947) είναι μία από τις σημαντικότερες Ελληνίδες τραγουδίστριες με διεθνές κύρος.

Η παιδική της ηλικία δεν ήταν εύκολη και ανέμελη. Η πολιομυελίτιδα -η επιδημία της εποχής, που έπληττε, κυρίως, τα παιδιά- δεν την άφησε αλώβητη και την ταλαιπώρησε έντονα έως το τέλος των παιδικών της χρόνων.

Η εφηβεία, όμως, έφερε τις πρώτες δημιουργικές εμπειρίες: η συμμετοχή της στη χορωδία του Συλλόγου Φίλων της Ελληνικής Μουσικής της έδωσε τη δυνατότητα να συνειδητοποιήσει ότι το τραγούδι θα γινόταν γι’ αυτήν δρόμος και τρόπος ζωής.

Σε μια εκδήλωση του ΣΦΕΜ, το 1963, την άκουσε ο Μίκης Θεοδωράκης να τραγουδά ένα δικό του τραγούδι, τον Καημό. Ήταν τόσο βαθειά η εντύπωση που του προκάλεσε η νεαρή τραγουδίστρια, ώστε στο τέλος της συναυλίας τη συνάντησε στα παρασκήνια και της είπε: "Το ξέρεις ότι έχεις γεννηθεί για να τραγουδάς τα τραγούδια μου;" "Το ξέρω", ήταν η άμεση απάντηση της δεκαεξάχρονης Μαρίας. Το καλοκαίρι εκείνης της χρονιάς, με την παύση του σχολείου για τις θερινές διακοπές, η Μαρία αποτέλεσε μέλος του γκρουπ Θεοδωράκη. Δίπλα στον Γρηγόρη Μπιθικώτση, τη Ντόρα Γιαννακοπούλου και τη Σούλα Μπιρμπίλη, η Μαρία γνώρισε για πρώτη φορά τον μαγικό κόσμο των συναυλιών. Σύντομα η φωνή της ήταν παρούσα και στα μεγάλα πολιτικά και κοινωνικά γεγονότα. Στις πορείες ειρήνης ακουγόταν ένα νέο έργο του Θεοδωράκη, το Ένας Όμηρος, απ’ όπου και το Γελαστό Παιδί, ένα τραγούδι που η Μαρία με τη μαχητική της νιότη έκανε γνωστό στο πανελλήνιο και στη συνέχεια σε όλον τον κόσμο.

Ο διεθνής Τύπος την ονόμασε Μαρία Κάλλας του λαού (The Daily Telegraph), Joan Baez της Μεσογείου (Le Monde), ενώ χαρακτήρισε τη φωνή της Δώρο των Θεών του Ολύμπου (The Guardian), αφιερώνοντάς της εκτενείς διθυραμβικές κριτικές, που εξήραν όχι μόνο τα φωνητικά προσόντα και τη σεμνή σκηνική της παρουσία, αλλά, επίσης, το ήθος και την κοινωνική δραστηριοποίησή της. Τουλάχιστον για τα ελληνικά δεδομένα, η Μαρία υπήρξε μια εντελώς νέα μορφή τραγουδίστριας – αγωνίστριας και συνειδητοποιημένης γυναίκας.

Στις 23 Σεπτεμβρίου 2004, ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Στεφανόπουλος επιβράβευσε την προσφορά της Μαρίας Φαραντούρη στο ελληνικό τραγούδι, απονέμοντας της τον Χρυσό Σταυρό του Τάγματος του Φοίνικος.

Στις 4 Οκτωβρίου 2014 της απονέμεται το διεθνές μουσικό βραβείο «Premio Tenco» στο «Teatro del Casino» του Σαν Ρέμο, το οποίο έχει καθιερωθεί από το 1974 προς τιμήν του Ιταλού σύνθετη και τραγουδιστή Luigi Tenco. Το βραβείο αποτελεί αναγνώριση για την συμβολή της Ελληνίδας καλλιτέχνιδας στη διάδοση του έντεχνου ελληνικού τραγουδιού πέρα από τα σύνορα της Ελλάδας. (Έχει απονεμηθεί μέχρι σήμερα σε πολλούς γνωστούς ερμηνευτές της διεθνούς μουσικής σκηνής και του τραγουδιού, όπως οι Leonard Cohen, Elvis Costello, Cesaria Evora, Nick Cave, Leo Ferre, George Brassens, Jacques Brel, Joni Mitchell, Milton Nascimento, Mercedes Sosa, Caetano Veloso κ.ά.)